

## Arrest

nr. 241 022 van 16 september 2020  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS  
Eindgracht 1  
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2020.

Gezien de beschikking van 26 augustus 2020 met toepassing van artikel 39/76, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 2 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1998.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 11 september 2018. Op 13 september 2018 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 maart 2019 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 20 mei 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U bent volgens uw verklaringen een Afghaans staatsburger van Pashtou origine afkomstig uit het dorp Badiabad in Mehtarlam in de provincie Laghman. U woonde er met uw ouders, zus en twee broers. Uw ouders waren landbouwers en bezatten 4 jerib grond. U ging naar school tot het derde middelbaar in Badiabad. U diende toen te stoppen omdat uw vader ziek was geworden en u hem diende bij te staan in zijn winkel van voedingswaren. U ging af en toe met uw vader mee naar de markt van Mehtarlam om goederen in te kopen voor de winkel. Uw oom A.S. werkte bij de arbaki. In 1396 voerde de taliban een aanval uit op het checkpoint die uw oom bemande. Twee taliban werden gedood en vier werden verwond. Tijdens de begrafenis van de twee doden zei de taliban dat een ieder die verwant is met uw oom zal gedood worden. Twee weken later werd uw oom en diens neef vermoord. De taliban kwam bij u thuis langs op zoek naar u. Drie dagen na de dood van uw oom ontvluchtte u in de maand hout in 1396 (i.e. maart 2018) uw land van herkomst. U kwam naar België waar u op 13/09/2018 uw verzoek tot internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van uw taskara en medische attesten.*

*B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).*

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het*

verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u een zekere kennis (o.a. geografie en hetgeen u omschrijft als kleine incidenten die plaatsvonden jaren terug, zie CGVS p. 8 & 12) heeft wat betreft Mehtarlam doch dat u niet aannemelijk maakt dat u daar zou verbleven hebben tot de door u opgegeven periode, m.n. tot maart 2018.

Gevraagd of u weet had van incidenten in uw regio waarbij er veel slachtoffers zijn gevallen, verwees u (CGVS p. 13) naar een luchtbombardement in 1396 (i.e. 2017) dat plaatsvond in het nabijgelegen district Allingar waarbij zo'n 10 à 14 dodelijke slachtoffers onder Daesh vielen. Gevraagd of een dergelijk voorval waarbij veel slachtoffers vielen heeft plaatsgevonden in uw regio antwoordde u ontkennend. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt nochtans dat in maart 2017 de taliban vanuit meerdere richtingen een aanval uitvoerde op Mehtarlam in een poging om de stad in te nemen waarbij het tot hevige gevechten kwam met de Afghaanse strijdkrachten en waarbij er in een tijdspanne van drie dagen ongeveer 70 taliban strijders om het leven kwamen en 40 gewonden vielen. U werd meerdere keren gevraagd of er in uw regio een dergelijk ernstig voorval waarbij vele doden vielen zich heeft voorgedaan, waarop u telkens ontkennend antwoordde en zei dat er in uw gebied niks gebeurde. Uit bovenvermelde informatie blijkt ook dat uw dorp Badiabad op slechts een 15-tal kilometer buiten de provinciehoofdstad Mehtarlam ligt langs de grote weg tussen de stad en het district Allingar. Volgens uw aanvankelijke beweringen (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 12/09/2018) bent u geboren op 30/09/2001 en was u toen u uw land van herkomst verliet op 11/03/2018 aldus 16 jaar. U stelde op 03/01/2019 bij de DVZ (DVZ Verklaring pt. 4) dat u toen 17 jaar was. Uit een medisch onderzoek uitgevoerd op 18/09/2018 bleek daarentegen dat uw leeftijd toen op ongeveer 20,6 jaar werd geschat. U had dus zeker niet de door u beweerde jonge leeftijd toen u Afghanistan verliet. Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 4 & 8-9) dat u in Afghanistan tot het derde jaar middelbaar onderwijs heeft gestudeerd. Uw vader bewerkte zijn landbouwgronden en had ook een winkel waar hij voedingswaren verkocht. U hielp hem hierbij. Uw vader kocht deze waren in op de markt van Mehtarlam en u vergezelde hem af en toe hierbij. Uw vader had een radio waarop hij vaak luisterde naar de BBC en u volgde er de cricketresultaten op. Aldus is het niet zo dat u nooit buiten uw dorp bent geweest en dermate afgesloten was van de buitenwereld. Zoals u zelf aanhaalde is het zo dat bij grote incidenten de mensen dat snel te weten komen, ook in de dorpen. Bijgevolg kan redelijkerwijze worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van een incident van dergelijke omvang. De vaststelling dat u klaarblijkelijk geen weet heeft van deze aanval op Mehtarlam in maart 2017, ondermijnt dan ook reeds op zwaarwichtige wijze uw bewering als zou u tot maart 2018 in het district Mehtarlam verbleven hebben.

Uw verwijzing naar een incident met veel slachtoffers in het district Allingar is mogelijks de operatie Sailab-5 die plaatsvond in mei 2017. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat deze operatie toen ook doorging in het district Mehtarlam, o.a. in de dorpen Besram, Katal, Maydani, Hakimabad en Salimgar, dorpen die zich tussen de stad Mehtarlam en uw dorp Badiabad bevinden, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier. Het is bijgevolg bijzonder merkwaardig dat u weet zou hebben van een dergelijk incident in een nabijgelegen district maar dat u in weerwille van de hierboven aangehaalde informatie niet zou weten dat dit ook plaatsvond in uw eigen district, m.n. in dorpen die zoals blijkt uit de bovenvermelde informatie zich slechts op luttele kilometers van uw eigen dorp bevinden.

Meer nog, uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het CGVS blijkt ook dat er in 2015 een grote zelfmoordaanslag plaatsvond in de Pahlawan Baba buurt van de stad Mehtarlam waarbij er minstens 16 mensen werden gedood en 39 gewonden vielen, en dat deze zelfmoordterrorist zich toen opblies tijdens een begrafenis voor slachtoffers van een voorgaande talibanaanval. Ook hier moet worden

geconcludeerd dat het aldus bijzonder merkwaardig is dat u stelt dat er in uw district geen incidenten waren waarbij er meerdere doden vielen. U werd zelfs uitdrukkelijk bevraagd of u niet gehoord heeft van een incident n.a.v. een begrafenis waarbij u ontkennend antwoordde (CGVS p. 13). Redelijkerwijze mag echter verwacht worden dat u toch iets zou gehoord hebben over een zelfmoordaanslag van dergelijke omvang.

Voorts geeft u aan de Shahid Malawi Habib Rahman school in Bisram te kennen (CGVS p. 15) maar blijkt u niet op de hoogte van het dodelijk incident dat er plaatsvond in april 2016, zoals blijkt uit de bovenvermelde informatie, m.n. de school werd geraakt door een mortier waarbij 2 doden vielen en minstens 4 gewonden onder de leerlingen. U wist evenmin van een gelijkaardig voorval in een school van uw regio in februari 2017 waarbij er wederom 2 studenten omkwamen en meerdere gewonden vielen. Verder wist u niet dat in het nabij gelegen dorp Bisram eind 2015 een nieuwe (landbouw)-school werd opgericht. U stelt zelfs (CGVS p. 15) spontaan dat er in Bisram geen nieuwe scholen werden gebouwd. In dit verband dient te worden herhaald dat het dorp Bisram op slechts 3km van uw dorp ligt.

Gevraagd of er in uw district vluchtelingenkampen zijn stelt u (CGVS p. 16) dat die er wel ergens zijn maar u kan niet zeggen sinds wanneer er daar opvang voor vluchtelingen is voorzien. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat er eind 2016 een woongebied in Mehtarlam werd opgericht om zo'n 12.000 Afghaanse vluchtelingen op te vangen. Het is bijgevolg merkwaardig en verder niet bevorderlijk voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst, dat u niet kan aangeven dat een dergelijk gebied werd gecreëerd niet zo lang voor u uw regio heeft verlaten.

U werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering als zou u tot maart 2018 in het district Mehtarlam hebben verbleven. Zo werd u erop gewezen (CGVS p. 17) dat toen u gevraagd werd of er in uw regio zware incidenten waren met de taliban waarbij er veel doden vielen, u stelde dat dit niet in uw gebied is gebeurd, hetgeen absoluut niet te rijmen valt met de informatie voorhanden op het CGVS. U reageerde door te stellen dat er wel incidenten waren, zelfmoordaanslagen en luchtbombardementen, maar niet in uw gebied, en u verwees naar een incident waarbij 3 leden van de taliban in uw dorp omkwamen en een aanslag bij een brug zo'n 2 à 3 jaar geleden (t.a.v. de datum van gehoor in maart 2019) waarbij geen personen omkwamen. Er kan dan ook niet anders dan besloten worden dat u geen weet heeft van de drie daagse aanval van de taliban in maart 2017 op Mehtarlam in een poging om de stad in te nemen waarbij het tot hevige gevechten kwam met de Afghaanse strijdkrachten en waarbij ongeveer 70 taliban strijders om het leven kwamen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde recente verblijf tot enkele jaren voor uw beweerde vertrek uit uw dorp Badiabad gelegen in het district Mehtarlam in de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit het district Mehtarlam, noch dat u daar geboren en getogen bent in het dorp Badiabad. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_security\\_situation\\_2019.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf)), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw

persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type\\_LEGALPOLICY...5a65c4334.0.html](https://www.refworld.org/type_LEGALPOLICY...5a65c4334.0.html) of [https:// www.refworld.org](https://www.refworld.org); en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op [https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country\\_Guidance\\_Afghanistan\\_2019.pdf](https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf) of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 06/03/2019 (p. 1) uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 17) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaats van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uw advocaat geeft in een mail van 20/03/2019 te kennen dat u de mening bent toegedaan dat de tolk niet op een correcte wijze heeft vertaald en dat u tijdens het gehoor dit heeft laten weten, nl. op pagina 4 "ik wil een andere tolk, die vertaalt niet goed". Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud was er inderdaad een incident, m.n. toen u bij bevraging over de samenstelling van uw familie en hun werkzaamheden keek op het computerscherm van uw advocaat in loco mr. Trigaux en u zei dat ze zaken verkeerd noteerde waarna u zich tot de tolk richtte en zei dat hij niet goed vertaalde en u een andere tolk wou. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een eventuele foute notitie van uw advocaat niet betekent dat de tolk fout zou vertaald hebben. Zoals u toen werd meegedeeld is de weergave die werd gemaakt door de protection officer van het CGVS de enige officiële versie van uw persoonlijk onderhoud. Voorts moet vastgesteld worden dat u op het einde van uw onderhoud werd gevraagd (CGVS p. 16) of u de tolk goed heeft begrepen waarop u positief antwoordde en zei dat er geen probleem was. Gevraagd of u de vragen van de protection officer goed had begrepen, verklaarde u dat u alles had begrepen, dat u in het begin sommige zaken niet had begrepen en u daarvoor wou verontschuldigen. Aldus blijkt dat er zich geen communicatieproblemen hebben voorgedaan noch dat het geleverde vertaalwerk de besluitvorming met betrekking tot uw verzoek op nefaste wijze zou hebben beïnvloed. Uit het gehoorverslag blijkt genoegzaam dat u de gestelde vragen begrepen heeft en

concrete antwoorden verstrekten die op duidelijke wijze door de aanwezige tolk werden omgezet. De vaststelling dat u geen weet had van de hierboven aangehaalde voorvallen in het district Mehtarlam kunnen aldus alleszins niet toegeschreven worden aan eventuele vertalingsproblemen, u antwoordde immers meerdere keren dat er zich in uw district geen incidenten voordeden waarbij vele doden vielen. Er kan dan ook niet ingegaan worden op het verzoek van uw advocaat om u nog eens te horen met een andere tolk. Uw advocaat stelt ook dat u bij hem opmerkte dat er in de notities van het persoonlijk onderhoud geen melding wordt gemaakt dat er een explosie heeft plaatsgevonden in Paahlawan baba toen er een begrafenis doorging en er toen meerdere mensen zijn gestorven. Hiermee verwijst u aldus naar het hierboven aangehaalde incident dat plaatsvond in 2015 waarvan u echter tijdens het gehoor helemaal niet van op de hoogte bleek te zijn. Uw a posteriori argument dat u weldegelijk hiervan melding zou gemaakt hebben vindt geen weerslag in de stukken van uw administratief dossier. Zoals hierboven werd gemotiveerd werd u zelfs uitdrukkelijk bevraagd of u niet gehoord had van een incident n.a.v. een begrafenis waarbij u ontkennend antwoordde (CGVS p. 13). Er kan dan ook niets anders besloten worden dan dat u na uw persoonlijk onderhoud zich heeft geïnformeerd over dit incident en hierna bij uw advocaat zou gesteld hebben dat u hiervan voor het CGVS weldegelijk melding zou gemaakt hebben, quod non. Uw verdere opmerking in de mail van uw advocaat dat sommige persoonsnamen en namen van rivieren in de notities van het persoonlijk onderhoud verkeerd geschreven zijn, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen want vormen geen onderdeel van de gronden waarop uw verzoek wordt geweigerd. Uw opmerking dat "alle veiligheidsproblemen in Laghman die niet correct genoteerd staan", kan evenmin de hierboven gemaakte conclusie wijzigen. U beperkt zich immers tot een blote bewering en concretiseert niet welke van dergelijke problemen niet correct werden opgenomen in de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Mehtarlam heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u aangebrachte documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw taskara toont aan dat u op 16/01/1389 (i.e. 05/04/2010) negen jaar oud werd geschat en dat u geboren bent in Badiabad. Deze taskara toont aldus niet aan als zou u tot maart 2018 in Badiabad, in het Mehtarlan district hebben verbleven. U legt verder een kopie van uw Belgisch medisch dossier voor. Hieruit blijkt dat u vaak last had van hoofdpijn en slapeloosheid (zie consultatie dd. 12/10/2018, 07/11/2018, 30/11/2018). Op 30/01/2019 werd u als fietser door een auto ten val gebracht en liep u een verwonding op aan de rechterheup opliep. De dagen hierna ondervond u erge hoofdpijn en wordt er melding gemaakt van een hersenschudding waarvoor u pijnstillers werden voorgeschreven (zie consultatie dd. 31/01/2019, 04/02/2019 en 06/02/2019). In de laatste door u geattesteerde consultatie van 07/03/2019 wordt er gemeld dat u op het interview bij het CGVS heeft verklaard geheugenproblemen te hebben en dat u een attest hiervan wil bekomen. Op deze vraag liet men u er een kopie van uw medisch dossier ophalen. Er

*moet vastgesteld worden dat niet u maar uw advocate op het einde van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS (p. 18) te kennen gaf dat in de door de DVZ voor u opgemaakt fiche voor een niet-begeleide minderjarige vreemdeling wordt gemeld dat u geheugenproblemen heeft. Uit deze fiche blijkt dat u toen verklaarde hoofdpijn te hebben bij teveel licht, dat u dit al heeft sinds jonge leeftijd nadat u door een andere jongen een slag had gekregen op uw achterhoofd, en dat u ook snel vergeet. Hieromtrent bevraagd stelt u (CGVS p. 18-19) dat sinds u in België bent hoofdpijn heeft, dat u hier bent aangereden door een wagen, en dat u om de 2 à 3 weken op medische consultatie gaat. U werd hierop gevraagd om het CGVS hiervan bewijzen te leveren waarna u op 08/03/2019 ons een kopie van uw medisch dossier bezorgde. Vooreerst moet worden opgemerkt dat het aanhalen van klachten als hoofdpijn en slapeloosheid niet meteen betekent dat u geheugenproblemen zou ondervinden. Uw melding dat u "snel vergeet" is verder een blote bewering en betekent evenmin dat u geheugen- of psychologische problemen zou kennen waardoor u niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit uw medisch dossier blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Ook in de mail van uw advocaat van 20/03/2019 wordt er geen melding gemaakt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS geheugenproblemen zou ondervonden hebben, hetgeen toch kan verwacht worden indien dit zich daadwerkelijk had voorgedaan. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw gehoorverslag van het CGVS blijkt dat u aangaande uw relaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen (namen, data, plaatsen, e.d.) af te leggen. Evenwel schoot u schromelijk tekort in uw verklaringen in verband met uw recente herkomst uit het Mehtarlam district. Dergelijk selectief gebrek aan kennis is bezwaarlijk te wijten aan geheugenproblemen dan wel aan het feit dat u geen waarheidsgetrouw relaas probeerde uiteen te zetten.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het betoog van de partijen

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Met verwijzing naar het arrest HvJ J.M.M. t. Minister for Justice. Equality and Law Reform, Ireland and Attorney General, C-277/11, 22 november 2012, §66 stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij haar medewerkingsplicht geschonden heeft omdat ze haar niet geholpen heeft om eventuele documenten te verzamelen en omdat er enkel een onderzoek werd gevoerd naar haar meest recente verblijf, zonder de waarachtigheid van haar problemen na te gaan. De verzoekende partij vervolgt dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij erkent dat zij in het district Mehtarlam geboren en getogen is, maar niet dat zij in dat district heeft gewoond tot maart 2018. De verzoekende partij meent dat de nationaliteit van belang is, door zich te beperken tot een onderzoek naar haar meest recente verblijf schendt de verwerende partij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voorts stelt de verzoekende partij dat zelfs uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt, dat zij wel degelijk op de hoogte is van recente gebeurtenissen in nabijgelegen regio's.

De verzoekende partij betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

De verzoekende partij vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

### 2.1.2. De verwerende partij brengt geen nota met opmerkingen bij.

Middels een aanvullende nota van 2 september 2020 brengt de verwerende partij de door de verzoekende partij voorgelegde medische documenten bij die de Raad overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet opgevraagd heeft.

## 2.2. Beoordeling

### 2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

### 2.2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij voert aan dat zij en haar familie worden bedreigd door de taliban naar aanleiding van de werkzaamheden van haar oom bij de arbaki. De verzoekende partij situeert deze problemen in haar regio van herkomst, namelijk het district Mehtarlam, gelegen in de provincie Laghman.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij de volgende stukken voor: haar taskara, een envelop en opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier, stuk 5, map 'Documenten' in het administratief dossier, document 4), alsook een aantal medische documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

De taskara bevestigt hoogstens de identiteit van de verzoekende partij, doch bevat geen elementen die de aangevoerde vervolgingsfeiten zouden kunnen staven. Hetzelfde geldt voor de envelop die hoogstens aan toont dat de verzoekende partij post heeft ontvangen.

In de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud wordt op algemene wijze gesteld dat er tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen sprake was van vertaalproblemen met de tolk, worden enkele voorbeelden gegeven en wordt gevraagd om de verzoekende partij nogmaals te horen met de bijstand van een andere tolk. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijken zulke vertaalproblemen echter niet. Integendeel, toen de verzoekende partij op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of zij de tolk goed heeft begrepen en of zij de vragen van de *protection officer* heeft begrepen, antwoordde zij bevestigend (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Zoals verder blijkt (zie *infra*) kunnen de aangehaalde voorbeelden van vertaalproblemen niet worden aanvaard. In het verzoekschrift worden geen elementen aangehaald die hierop een ander licht werpen.

De medische documenten bevestigen een aantal gezondheidsproblemen waarmee de verzoekende partij in België te kampen heeft, maar bevatten evenmin elementen die de aangehaalde vervolgingsfeiten kunnen staven. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert geheugenproblemen te hebben, dient vastgesteld dat zulks geenszins blijkt uit deze medische documenten. In het verzoekschrift worden geen elementen aangehaald die hierop een ander licht werpen. Voor het overige

dient de verzoekende partij zich met betrekking tot eventuele medische problemen te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing motiveert dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van de verzoekende partij dat zij tot aan haar vertrek naar België in maart 2018 heeft verbleven in het dorp Badiabad in het district Mehtarlam van de provincie Laghman.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij haar problemen specifiek situeert in haar regio van herkomst, moet bijgevolg aannemelijk gemaakt worden dat de verzoekende partij voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan verbleven heeft in het dorp Badiabad in het district Mehtarlam van de provincie Laghman. De Raad beklemtoont dat het bepalen van de oorspronkelijke streek van herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de oorspronkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht. Het hebben van de Afghaanse nationaliteit is geenszins voldoende.

Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekende partij een gedegen en doorleefde kennis heeft van verschillende elementen betreffende haar voorgehouden regio van herkomst, zoals op het vlak van de geografie en een aantal veiligheidsincidenten in het (verdere) verleden. Uit deze kennis blijkt dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij in het district Mehtarlam van de provincie Laghman is geboren en er verbleven heeft. De Raad dient deze kennis echter af te wegen tegen de elementen in de verklaringen van de verzoekende partij betreffende haar recente verblijf in voormeld district.

Uit de informatie opgenomen in de bestreden beslissing blijkt immers dat het geweldniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is en er wordt in de bestreden beslissing aangevoerd dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn. In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen deze pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Dat de verzoekende partij in het district Mehtarlam van de provincie Laghman is geboren en er gedurende enige tijd verbleven heeft, betekent bijgevolg niet dat zij hier ook tot aan haar vertrek naar België in maart 2018 heeft verbleven.

Dienaangaande treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in de bestreden beslissing motiveert dat de verzoekende partij een gebrekkige kennis heeft van recente veiligheidsincidenten en ontwikkelingen in het district Mehtarlam voorafgaand aan haar vertrek naar België in maart 2018:

*“Gevraagd of u weet had van incidenten in uw regio waarbij er veel slachtoffers zijn gevallen, verwees u (CGVS p. 13) naar een luchtbombardement in 1396 (i.e. 2017) dat plaatsvond in het nabijgelegen district Allingar waarbij zo’n 10 à 14 dodelijke slachtoffers onder Daesh vielen. Gevraagd of een dergelijk voorval waarbij veel slachtoffers vielen heeft plaatsgevonden in uw regio antwoordde u ontkennend. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt nochtans dat in maart 2017 de taliban vanuit meerdere richtingen een aanval uitvoerde op Mehtarlam in een poging om de stad in te nemen waarbij het tot hevige gevechten kwam met de Afghaanse strijdkrachten en waarbij er in een tijdspanne van drie dagen ongeveer 70 taliban strijders om het leven kwamen en 40 gewonden vielen. U werd meerdere keren gevraagd of er in uw regio een dergelijk ernstig voorval waarbij vele doden vielen zich heeft voorgedaan, waarop u telkens ontkennend antwoordde en zei dat er in uw gebied niks gebeurde. Uit bovenvermelde informatie blijkt ook dat uw dorp Badiabad op slechts een 15-tal kilometer buiten de provinciehoofdstad Mehtarlam ligt langs de grote weg tussen de stad en het district Allingar. Volgens uw aanvankelijke beweringen (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 12/09/2018) bent u geboren op 30/09/2001 en was u toen u uw land van herkomst verliet op 11/03/2018 aldus 16 jaar. U stelde op 03/01/2019 bij de DVZ (DVZ Verklaring pt. 4) dat u toen 17 jaar was. Uit een medisch onderzoek uitgevoerd op 18/09/2018 bleek daarentegen dat uw leeftijd toen op ongeveer 20,6 jaar werd geschat. U had dus zeker niet de door u beweerde jonge leeftijd toen u Afghanistan verliet. Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 4 & 8-9) dat u in Afghanistan tot het derde jaar middelbaar onderwijs heeft gestudeerd. Uw vader bewerkte zijn landbouwgronden en had ook een winkel waar hij voedingswaren verkocht. U hielp hem hierbij. Uw*

vader kocht deze waren in op de markt van Mehtarlam en u vergezelde hem af en toe hierbij. Uw vader had een radio waarop hij vaak luisterde naar de BBC en u volgde er de cricketresultaten op. Aldus is het niet zo dat u nooit buiten uw dorp bent geweest en dermate afgesloten was van de buitenwereld. Zoals u zelf aanhaalde is het zo dat bij grote incidenten de mensen dat snel te weten komen, ook in de dorpen. Bijgevolg kan redelijkerwijze worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van een incident van dergelijke omvang. De vaststelling dat u klaarblijkelijk geen weet heeft van deze aanval op Mehtarlam in maart 2017, ondermijnt dan ook reeds op zwaarwichtige wijze uw bewering als zou u tot maart 2018 in het district Mehtarlam verbleven hebben.

Uw verwijzing naar een incident met veel slachtoffers in het district Allingar is mogelijks de operatie Sailab-5 die plaatsvond in mei 2017. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat deze operatie toen ook doorging in het district Mehtarlam, o.a. in de dorpen Besram, Katal, Maydani, Hakimabad en Salimgar, dorpen die zich tussen de stad Mehtarlam en uw dorp Badiabad bevinden, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier. Het is bijgevolg bijzonder merkwaardig dat u weet zou hebben van een dergelijk incident in een nabijgelegen district maar dat u in weerwille van de hierboven aangehaalde informatie niet zou weten dat dit ook plaatsvond in uw eigen district, m.n. in dorpen die zoals blijkt uit de bovenvermelde informatie zich slechts op luttele kilometers van uw eigen dorp bevinden.

Meer nog, uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het CGVS blijkt ook dat er in 2015 een grote zelfmoordaanslag plaatsvond in de Pahlawan Baba buurt van de stad Mehtarlam waarbij er minstens 16 mensen werden gedood en 39 gewonden vielen, en dat deze zelfmoordterrorist zich toen opblies tijdens een begrafenis voor slachtoffers van een voorgaande talibanaanval. Ook hier moet worden geconcludeerd dat het aldus bijzonder merkwaardig is dat u stelt dat er in uw district geen incidenten waren waarbij er meerdere doden vielen. U werd zelfs uitdrukkelijk bevraagd of u niet gehoord heeft van een incident n.a.v. een begrafenis waarbij u ontkennend antwoordde (CGVS p. 13). Redelijkerwijze mag echter verwacht worden dat u toch iets zou gehoord hebben over een zelfmoordaanslag van dergelijke omvang.

Voorts geeft u aan de Shahid Malawi Habib Rahman school in Bisram te kennen (CGVS p. 15) maar blijkt u niet op de hoogte van het dodelijk incident dat er plaatsvond in april 2016, zoals blijkt uit de bovenvermelde informatie, m.n. de school werd geraakt door een mortier waarbij 2 doden vielen en minstens 4 gewonden onder de leerlingen. U wist evenmin van een gelijkaardig voorval in een school van uw regio in februari 2017 waarbij er wederom 2 studenten omkwamen en meerdere gewonden vielen. Verder wist u niet dat in het nabij gelegen dorp Bisram eind 2015 een nieuwe (landbouw)-school werd opgericht. U stelt zelfs (CGVS p. 15) spontaan dat er in Bisram geen nieuwe scholen werden gebouwd. In dit verband dient te worden herhaald dat het dorp Bisram op slechts 3km van uw dorp ligt.

Gevraagd of er in uw district vluchtelingenkampen zijn stelt u (CGVS p. 16) dat die er wel ergens zijn maar u kan niet zeggen sinds wanneer er daar opvang voor vluchtelingen is voorzien. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat er eind 2016 een woongebied in Mehtarlam werd opgericht om zo'n 12.000 Afghaanse vluchtelingen op te vangen. Het is bijgevolg merkwaardig en verder niet bevorderlijk voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst, dat u niet kan aangeven dat een dergelijk gebied werd gecreëerd niet zo lang voor u uw regio heeft verlaten.

U werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering als zou u tot maart 2018 in het district Mehtarlam hebben verbleven. Zo werd u erop gewezen (CGVS p. 17) dat toen u gevraagd werd of er in uw regio zware incidenten waren met de taliban waarbij er veel doden vielen, u stelde dat dit niet in uw gebied is gebeurd, hetgeen absoluut niet te rijmen valt met de informatie voorhanden op het CGVS. U reageerde door te stellen dat er wel incidenten waren, zelfmoordaanslagen en luchtbombardementen, maar niet in uw gebied, en u verwees naar een incident waarbij 3 leden van de taliban in uw dorp omkwamen en een aanslag bij een brug zo'n 2 à 3 jaar geleden (t.a.v. de datum van gehoor in maart 2019) waarbij geen personen omkwamen. Er kan dan ook niet anders dan besloten worden dat u geen weet heeft van de drie daagse aanval van de taliban in maart 2017 op Mehtarlam in een poging om de stad in te nemen waarbij het tot hevige gevechten kwam met de Afghaanse strijdkrachten en waarbij ongeveer 70 taliban strijders om het leven kwamen." Deze pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing worden op generlei wijze weerlegd door de verzoekende partij. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat de verzoekende partij weet zou hebben van de poging van de taliban in maart 2017 om de stad in te nemen waarbij ze de stad vanuit meerdere richtingen aanviel en er hevig gevochten werd, indien ze voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan in haar regio van herkomst verbleven had. Hetzelfde geldt voor de zelfmoordaanslag die in 2015 plaatsvond in de Pahlawan Baba buurt van de stad Mehtarlam waarbij er minstens 16 mensen werden gedood en 39 gewonden vielen en voor de mortieraanval in april 2016 op de school. Indien de verzoekende partij tot aan haar vertrek uit Afghanistan in haar regio van herkomst had verbleven kan redelijkerwijs verwacht worden dat ze weet had dat eind 2016 in een woongebied in Mehtarlam een kamp opgericht werd om zo'n 12.000 Afghaanse vluchtelingen op te vangen. Des te meer omdat uit de

verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat zij haar vader hielp met de uitbating van hun winkel en af en toe met haar vader mee ging naar de markt van Mehtarlam om goederen aan te kopen. Aldus leidde de verzoekende partij geen geïsoleerd bestaan. Ook verklaarde de verzoekende partij dat ze naar de radio kon luisteren (gehoorverslag 6 maart 2019, p.9).

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de verzoekende partij niet aantoont dat er tijdens het persoonlijk onderhoud sprake was van vertaalproblemen zoals zij in haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud beweert (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en ter terechtzitting eveneens herhaalt:

*"Uw advocaat geeft in een mail van 20/03/2019 te kennen dat u de mening bent toegedaan dat de tolk niet op een correcte wijze heeft vertaald en dat u tijdens het gehoor dit heeft laten weten, nl. op pagina 4 "ik wil een andere tolk, die vertaalt niet goed". Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud was er inderdaad een incident, m.n. toen u bij bevraging over de samenstelling van uw familie en hun werkzaamheden keek op het computerscherm van uw advocaat in loco mr. [T.] en u zei dat ze zaken verkeerd noteerde waarna u zich tot de tolk richtte en zei dat hij niet goed vertaalde en u een andere tolk wou. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een eventuele foute notitie van uw advocaat niet betekent dat de tolk fout zou vertaald hebben. Zoals u toen werd meegedeeld is de weergave die werd gemaakt door de protection officer van het CGVS de enige officiële versie van uw persoonlijk onderhoud. Voorts moet vastgesteld worden dat u op het einde van uw onderhoud werd gevraagd (CGVS p. 16) of u de tolk goed heeft begrepen waarop u positief antwoordde en zei dat er geen probleem was. Gevraagd of u de vragen van de protection officer goed had begrepen, verklaarde u dat u alles had begrepen, dat u in het begin sommige zaken niet had begrepen en u daarvoor wou verontschuldigen. Aldus blijkt dat er zich geen communicatieproblemen hebben voorgedaan noch dat het geleverde vertaalwerk de besluitvorming met betrekking tot uw verzoek op nefaste wijze zou hebben beïnvloed. Uit het gehoorverslag blijkt genoegzaam dat u de gestelde vragen begrepen heeft en concrete antwoorden verstrekke die op duidelijke wijze door de aanwezige tolk werden omgezet. De vaststelling dat u geen weet had van de hierboven aangehaalde voorvallen in het district Mehtarlam kunnen aldus alleszins niet toegeschreven worden aan eventuele vertalingsproblemen, u antwoordde immers meerdere keren dat er zich in uw district geen incidenten voordeden waarbij vele doden vielen. Er kan dan ook niet ingegaan worden op het verzoek van uw advocaat om u nog eens te horen met een andere tolk. Uw advocaat stelt ook dat u bij hem opmerkte dat er in de notities van het persoonlijk onderhoud geen melding wordt gemaakt dat er een explosie heeft plaatsgevonden in Paahlawan baba toen er een begrafenis doorging en er toen meerdere mensen zijn gestorven. Hiermee verwijst u aldus naar het hierboven aangehaalde incident dat plaatsvond in 2015 waarvan u echter tijdens het gehoor helemaal niet van op de hoogte bleek te zijn. Uw a posteriori argument dat u weldegelijk hiervan melding zou gemaakt hebben vindt geen weerslag in de stukken van uw administratief dossier. Zoals hierboven werd gemotiveerd werd u zelfs uitdrukkelijk bevestigd of u niet gehoord had van een incident n.a.v. een begrafenis waarbij u ontkennend antwoordde (CGVS p. 13). Er kan dan ook niets anders besloten worden dan dat u na uw persoonlijk onderhoud zich heeft geïnformeerd over dit incident en hierna bij uw advocaat zou gesteld hebben dat u hiervan voor het CGVS weldegelijk melding zou gemaakt hebben, quod non. Uw verdere opmerking in de mail van uw advocaat dat sommige persoonsnamen en namen van rivieren in de notities van het persoonlijk onderhoud verkeerd geschreven zijn, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen want vormen geen onderdeel van de gronden waarop uw verzoek wordt geweigerd. Uw opmerking dat "alle veiligheidsproblemen in Laghman die niet correct genoteerd staan", kan evenmin de hierboven gemaakte conclusie wijzigen. U beperkt zich immers tot een blote bewering en concretiseert niet welke van dergelijke problemen niet correct werden opgenomen in de notities van uw persoonlijk onderhoud."*

Voormelde pertinente en draagkrachtige motieven uit de bestreden beslissing worden op generlei wijze door de verzoekende partij weerlegd. In dit verband benadrukt de Raad dat de verzoekende partij in het begin van het onderhoud om een andere tolk gevraagd heeft, daar deze niet goed zou vertalen. De verzoekende partij betwist niet dat dit naar aanleiding was van iets dat haar advocaat geschreven had en zij dit op het computerscherm van haar advocaat opgemerkt had. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij gedurende de rest van haar gehoor geen opmerkingen maakte in die zin. Aan het einde van het gehoor bevestigde zij overigens dat zij de tolk en alle vragen goed begrepen had. Er blijkt ook geenszins dat het voorval dat zich aan het begin van het gehoor voorgedaan heeft een invloed gehad heeft op het treffen van de bestreden beslissing. Uit het gehoorverslag blijkt genoegzaam dat de verzoekende partij de gestelde vragen begrepen heeft en concrete antwoorden verstrekke die op duidelijke wijze door de aanwezige tolk werden vertaald. Het betoog van de verzoekende partij dat zij de explosie die plaatsvond in Paahlawan Baba tijdens een begrafenis waarbij meerdere mensen zijn

gestorven, wel aangehaald heeft doch dat de tolk dit niet vertaald heeft, vindt geen weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit de notities blijkt echter dat de verzoekende partij helemaal niet van op de hoogte hiervan bleek te zijn.

Met betrekking tot de door de verzoekende partij aangehaalde medische en/of geheugenproblemen motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*"U legt verder een kopie van uw Belgisch medisch dossier voor. Hieruit blijkt dat u vaak last had van hoofdpijn en slapeloosheid (zie consultatie dd. 12/10/2018, 07/11/2018, 30/11/2018). Op 30/01/2019 werd u als fietser door een auto ten val gebracht en liep u een verwonding op aan de rechterheup opliep. De dagen hierna ondervond u erge hoofdpijn en wordt er melding gemaakt van een hersenschudding waarvoor u pijnstillers werden voorgeschreven (zie consultatie dd. 31/01/2019, 04/02/2019 en 06/02/2019). In de laatste door u geattesteerde consultatie van 07/03/2019 wordt er gemeld dat u op het interview bij het CGVS heeft verklaard geheugenproblemen te hebben en dat u een attest hiervan wil bekomen. Op deze vraag liet men u er een kopie van uw medisch dossier ophalen. Er moet vastgesteld worden dat niet u maar uw advocate op het einde van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS (p. 18) te kennen gaf dat in de door de DVZ voor u opgemaakt fiche voor een niet-begeleide minderjarige vreemdeling wordt gemeld dat u geheugenproblemen heeft. Uit deze fiche blijkt dat u toen verklaarde hoofdpijn te hebben bij teveel licht, dat u dit al heeft sinds jonge leeftijd nadat u door een andere jongen een slag had gekregen op uw achterhoofd, en dat u ook snel vergeet. Hieromtrent bevraagd stelt u (CGVS p. 18-19) dat sinds u in België bent hoofdpijn heeft, dat u hier bent aangereden door een wagen, en dat u om de 2 à 3 weken op medische consultatie gaat. U werd hierop gevraagd om het CGVS hiervan bewijzen te leveren waarna u op 08/03/2019 ons een kopie van uw medisch dossier bezorgde. Vooreerst moet worden opgemerkt dat het aanhalen van klachten als hoofdpijn en slapeloosheid niet meteen betekent dat u geheugenproblemen zou ondervinden. Uw melding dat u "snel vergeet" is verder een blote bewering en betekent evenmin dat u geheugen- of psychologische problemen zou kennen waardoor u niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit uw medisch dossier blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Ook in de mail van uw advocaat van 20/03/2019 wordt er geen melding gemaakt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS geheugenproblemen zou ondervonden hebben, hetgeen toch kan verwacht worden indien dit zich daadwerkelijk had voorgedaan. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw gehoorverslag van het CGVS blijkt dat u aangaande uw relaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen (namen, data, plaatsen, e.d.) af te leggen. Evenwel schoot u schromelijk tekort in uw verklaringen in verband met uw recente herkomst uit het Mehtarlam district. Dergelijk selectief gebrek aan kennis is bezwaarlijk te wijten aan geheugenproblemen dan wel aan het feit dat u geen waarheidsgetrouw relaas probeerde uiteen te zetten."*

In haar verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in op deze motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Waar de verzoekende partij lijkt te betogen dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, herhaalt de Raad dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij hieraan voldaan heeft. De verzoekende partij heeft de mogelijkheid gehad om alle relevante documenten bij te brengen om haar verzoek te staven. De verzoekende partij werd door de verwerende partij uitgebreid gehoord. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden om haar recente herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Ook werd rekening gehouden met haar gezondheidstoestand en werden de aangehaalde problemen met de tolk grondig onderzocht. In haar verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot een algemene bewering, maar met een dergelijke vage bewering maakt de verzoekende partij geenszins aannemelijk dat de verwerende partij in casu niet aan haar samenwerkingsplicht voldaan heeft.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld als volgt: “Uw verwijzing naar een incident met veel slachtoffers in het district Allingar is mogelijks de operatie Sailab-5 die plaatsvond in mei 2017. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat deze operatie toen ook doorging in het district Mehtarlam, o.a. in de dorpen Besram, Katal, Maydani, Hakimabad en Salingar, dorpen die zich tussen de stad Mehtarlam en uw dorp Badiabad bevinden, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier. Het is bijgevolg bijzonder merkwaardig dat u weet zou hebben van een dergelijk incident in een nabijgelegen district maar dat u in weerwille van de hierboven aangehaalde informatie niet zou weten dat dit ook plaatsvond in uw eigen district, m.n. in dorpen die zoals blijkt uit de bovenvermelde informatie zich slechts op luttele kilometers van uw eigen dorp bevinden.”, voert de verzoekende partij in haar verzoekschrift aan dat hieruit blijkt dat zij wel degelijk op de hoogte is van recente veiligheidsincidenten in nabijgelegen regio's. Zij verliest hierbij evenwel de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal uit het oog dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij een veiligheidsincident dat blijkens de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) ook in haar eigen district plaatsvond, niet louter buiten haar district zou situeren. Dat de verzoekende partij weliswaar op de hoogte is van een incident in het district Allingar in mei 2017, doch klaarblijkelijk niet weet dat ditzelfde incident zich ook in haar eigen district Mehtarlam afspeelde, geeft haar kennis over dit incident een ingestudeerde indruk en toont wel degelijk aan dat zij zich op dat moment zelf niet (meer) in het district Mehtarlam bevond.

Voor het overige komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde verblijf in het in het dorp Badiabad in het district Mehtarlam van de provincie Laghman voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan het beweerde verblijf van de verzoekende partij in het dorp Badiabad in het district Mehtarlam van de provincie Laghman voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met haar verblijfplaats zijn verbonden.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

#### 2.2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

##### 2.2.4.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.2.4.2. In zoverre de verzoekende partij, zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.3. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit het in de bestreden beslissing opgenomen EASO-rapport betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan d.d. juni 2019 blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend zijn. In het licht van de vraag of de verzoekende partij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus als gevolg van willekeurig geweld is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken waarvoor wordt aangenomen dat de geweldssituatie er dermate ernstig is dat een loutere terugkeer aldaar voldoende is om een reëel risico voor het leven of de persoon van een burger uit te maken.

De verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij tot voor haar komst naar België in maart 2018 in het district Mehtarlam gelegen in de provincie Laghman heeft verbleven, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Ter terechtzitting haalt de verzoekende partij aan dat zij in België tewerkgesteld is, en geld opstuurt naar haar familie in Afghanistan. Dit is lovenswaardig, maar het betreffen zuiver persoonlijke en economische redenen die geen toekenning van internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend twintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS